Trasalba 28 do Nadal do 1958

Sr. Dn. Ramon Cabanillas
Cambados

Meu querido e ademirado amigo: Unha aperta ben resa e verdadeira vai nistas letras ca esperanza de un novo ano pra ti ben axeitado de par e lembranzas. Tua dita e leyria é a dos teus amigos. Ti, co teu espirito, potente e leda como as foulas da ria, nos dás a todos. Inda no silencio e sin falas alentamos no teu fogar e ti ben reparas nelo cando te sentas a mesa bendoas Unbi et Orbi os teus amigos.

Sei como ti alentas nas emocionantes festas enquietas en póntica da Gloria dende o Nadal os Reis. ¡Quen poidera distraetas da beleza dos teus pensamentos e avelaneiras nistes días!.

Estiven en Madride duas semáns de xuiz num tribunal de oposición a cadeiras. Choria moito e todo andaba embarullado. Saio Ribeira con Fita un día ben cheo en Toledo na Exposición de Calvos V.. O chegar a Trasalba na noite de Nadal a casa soia e xiada estaba pra min alumiada polo teu poema "Samos". ¡Deus che pague o ben que nos fixeches a moitas leentes!. Ti alentácheme na ilusión das mañás romántcas, dos abrentes remanecendo os de antes no decorrere dos séculos, no balbordo da vida pé das illas de fondura mística e coidei roseadas pra min pola prima-

deira da espraura nosas formosas montanas galegas bicitas..

Na tua poeria vai rubindo o espirito os seus tempos riqueles como na historia trascendente dos homes, detendose amorriña pra ensenpar o decorido, nos enquencendo caridosamente ninsunha frol homilde do vieiro, descobrindo ó estrélo da música de Bach o eterno en cada latexar do corazon..

Cando o tempo se poña menos bravo iréi, ré deus pres, os días creceiros a darche un abraso e escoitar unhas palabras tuas

Saúdes moi garalleiras os fillos e familiares. Lembranzas de miña esposa. Sempre teu vello admirador e amigo

Ramon Otero Pedrayo